

mod alle Forventninger Lovforslaget forleden Dag blev vist tilbage til Udvalget. Sjyndt jeg mig med at oversende til det ærede Udvalg Alt, hvad jeg i den mellemliggende Tid havde set mig istand til at samle af Oplysninger. Jeg er nærved at beklage det nu, idet det ærede Udvalg, i alt Fald den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) har benyttet disse Oplysninger til en Række Angreb paa Bestyrelsen, som egentlig talt ikke, forekommer det mig, vedkomme det foreliggende Spørgsmaal det Allermindste. Det ærede Medlem er endogfaa gaaet saa vidt at dable tidligere Statsrevisionens Afgjørelse, — i Senhold til hvilken han selv formentlig har været med at give Decharge. Det Forhold, det ærede Medlem omtalte, gaar, saa vidt jeg erindrer, længere tilbage i Tiden, end til de Statsregnskaber, der endnu ikke have fundet deres endelige Afgjørelse. — Det Spørgsmaal, i Fald det skulde forstaaes som Spørgsmaal, der blev rettet til mig, som mig aldeles uforberedt, og jeg er saa meget mindre istand til at besvare dette og flere andre, eller rettere at sælge det ærede Medlem i hans Angreb, som jeg netop, for ikke at forsumme Noget med Hensyn til Oplysninger, som Udvalget selv mente kunde være det til Nytte, sjyndt jeg ikke selv kunde indse det, sendte, ikke som sædvanlige Afskrifter, men for en stor Del selve de originale Dokumenter. Jeg er altsaa saa meget mindre istand til at følge det ærede Medlem i hans skarpe Kritik over Gouvenementets og Finansministeriets Forhold ligeoverfor disse Anliggender. Da jeg i saa overmaade Meget er og maa være fuldstændig uenig med det ærede Medlem, glæder det mig dog paa eet Punkt at kunne udtale en fuld Samstemning med det ærede Medlem, nemlig med Hensyn til, hvad det ærede Medlem udtalte om den paa anden Side her fremkomne Dadel over, at Arbeidsregulativerne ikke endnu ere hævdede. Jeg tror, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i sin Betragtning, og jeg tror, at det ærede Medlem ogsaa havde fuldstændig Ret i den Antydning, han fremkom med, at det ingenlunde er Gouvernørens Skyld, at man ikke er kommen videre med Hensyn til Ophævelsen af Arbeidsregulativerne, end man i dette Dieblik er. Saa Meget foreligger i alt Fald med Sikkerhed for mig, at Gouvernøren anser Arbeidsregulativernes Ophævelse, naar de nuværende Kontrakter udløbe, for en Nødvendighed, og at han forbereder de nødvendige Skridt, for at de kunne haves, Foranstaltninger, som ville faae en ikke lidet indgribende Betydning. Et andet æret Medlem fra Beile (H. Nielsen) har allerede under tidligere Forhandlinger gjort opmærksom derpaa, og om jeg ikke husker feil, har han særlig gjort opmærksom paa, at Den fuldstændig mangler en Fattiglovgivning, idet under de nuværende Arbeidsforhold enhver Arbeidsherre er Fattigforfører. Jeg skal slutte med, at for mig staar det først i anden Række, som her be-

standig er blevet trukket frem som det Væsentligste, som det Første, nemlig at undersøge, hvad Aarsagen er til Glendigheden paa St. Croix, og hvilke Midler der ville være de hensigtsmæssigste for at raade Bod paa denne. Dette staar for mig først i anden Række. Det Faktiske er, at der er Nød, stor Nød, at der er Fare, overhængende Fare, og Midlerne til at raade Bod herpaa er det, jeg anser for en uafviselig Pligt, at man skaffer tilstede herfra, da der ikke findes Midler derovre.

Bossen: Jeg har kun bedet om Ordet, for at gjøre en Bemærkning overfor det nye Indlæg i Debatten, som vi i Dag have modtaget fra den meget ærede Finansminister, nemlig det af ham citerede Telegram fra Gouvernøren i Bestindien. Jeg kan nu imidlertid i det Væsentlige henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) allerede har svaret derpaa; men jeg kan dog ikke undlade at sige en Betragtning til. Det er naturligt, at Gouvernøren i den Stilling, i hvilken han befinder sig under meget spændende Forhold, kan se noget mere allarmet paa Forholdene end de, der staa fjernere. Det kan derfor findes naturligt, at han da ogsaa i sin Indberetning til Finansministeren bruger Udtryk, som vistnok ikke ere heldige. Men det, som jeg vil tillade mig at nedlægge en Indsigelse imod, er, at den høitærede Finansminister bruger dette Argument her i denne Sal. De Antydninger, som i Gouvernørens Telegram ere fremkomne som en Art Trusel om nye Uroligheder paa Den, forekommer mig at være et Argument, der ikke paa nogen Maade har sin Plads i denne Sag; det forekommer mig, at Hinget maa søle sig i høj Grad lide fædt ved saaledes at være Gjenstand for, hvad der har Karakteren af en Pengeudpresning

Formanden (Krabbe): Et saadant Udtryk maatte jeg ønske ikke blev benyttet.

Bossen: Det forekommer mig, at, naar man anvender et saadant Argument, da maa man se hen til, hvilke Følger det kan have, dersom en Hensynstagen til dette Argument om mulig komende nye Uroligheder skulde faae Indflydelse paa vor Afstemning i denne Sal. Jeg ser ikke, hvorledes man da skulde kunne værges sig mod Konsekvenserne af en saadan Tankegang, der vilde føre os meget vidt, naar nye Krav stilledes fra Dens Side eller fra anden Side, baseret paa lignende Udtalelser. Det forekommer mig derfor, at det vilde have været rigtigere, om den høitærede Finansminister noget roligere havde overveiet dette Argument, inden han benyttede det her i Salen. Jeg vilde kun overfor det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds gjøre en Bemærkning paa Grund af, at jeg i de senere Aar har havt en Del med Statsrevisionens Ar-